

naar man ved en saadan Lovs Udarbejdelse forhørte sig hos Erhvervsorganisationerne, var det nærliggende ogsaa at forhøre sig hos de Organisationer, der maa siges at være Organer for Forbrugerne, jeg tænker paa de samvirkende Fagforbund. Jeg kunde tænke mig Paataaleretten udvidet til at omfatte i Byer og andre Steder, hvor saadanne findes, Organisationer af Arbejdere og andre, som maa siges at være Talerør for Forbrugerne. Men da jeg ikke ønsker at sinke Lovforslaget eller hindre dets Gennemførelse, skal jeg undlade at stille Forslag derom, og heller ikke skal jeg stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse. Jeg har kun villet fremføre disse Bemærkninger for at faa lettet mit Hjerte, og jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Fraenkel: Jeg skal ogsaa paa det konservative Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Skulde det have været i Udvalg, vilde jeg have henvendt Opmærksomheden paa § 1, 3die Stykke, hvor det forekommer mig, at man kunde have taget Hensyn til en hyppig Form for uretmæssig Reklame, som ogsaa kan være særdeles farlig, nemlig den, der ligger i, at Anvendelse af en enkelt Læges Navn til Anbefaling af en Vare — specielt udenlandske Læger, hvis Autoritet man aldeles ikke er i Stand til at kontrolere — sker paa en saadan Maade, at man faar den Opfattelse overfor en eller anden Medicinalvare, der sælges i almindelig Handel, at Lægestanden som Helhed slutter sig til Anvendelsen af denne Vare. Men da jeg nu maa formode, at Lovforslaget ikke ønskes i Udvalg, og da det jo desuden var muligt, at saadanne særlige Varer som Medicinalvarer fandt Beskyttelse gennem anden Lovgivning, hvilket jeg ikke har undersøgt, skal jeg ikke insistere paa, at der bliver taget noget Hensyn til denne Mangel, som efter min Mening er i Lovforslaget.

Jeg kan ikke se, at det skulde være saa vanskeligt at gøre en Lov som denne virksom, som det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, der var Ordfører for Socialdemokraterne, mente. Naar der et eller andet Sted er udlagt i et Vindue en bestemt Pris paa en Vare, maa denne Vare i alt Fald findes i Vinduet; der maa være et Stykke Kød til 80 Ø. — for at tage det Eksempel, som det ærede Medlem nævnte —, og det kan i saa Tilfælde kræves solgt til 80 Ø. Er alt udsolgt, maa man jo ogsaa tage Reklamen ind;

jeg antager ikke, at man i Overensstemmelse med denne Lov kan have Reklamesedler liggende i Vinduet, naar de Varer, de gælder, er udsolgt.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og jeg finder kun Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, der bl. a. spurgte, om det var uretmæssig Reklame i Vinduerne at reklamere f. Eks. med Kød til 95 Ø., hvis man, naar man kom ind i Butikken, intet kunde faa af den Vare. Jeg tror ikke, at det altid kan kaldes uretmæssig Reklame, men Publikum vil jo hurtigt opdage, at en saadan Forretning ikke vil være værd at søge; det vilde vække Publikums Mishag, saa man blev borte fra den Forretning og søgte andre Steder hen. Dernæst nævnte det ærede Medlem en Gættekonkurrence, hvor man tilbød Malerier, som viste sig at være overmalede Prospektkort, der var ganske værdiløse. Jeg vil skønne, at et saadant Tilfælde falder ind under den almindelige Bedragerilov, og at Forholdet ad den Vej kunde straffes. Endvidere kom det ærede Medlem ind paa Forhold af lignende Art som dem, der har været fremdraget i det andet høje Ting, f. Eks. at man under visse Forhold kan faa 1 Kr. indlagt i en Æske Skosværite eller lignende. Dette Forhold menes at kunne rammes gennem Lotteriloven, saa heller ikke af Hensyn dertil er der Grund til at foretage Forandringer.

Det ærede Medlem vilde have Reglerne for Sæsonudsalg skærpet efter § 5 ligesom for andre Udsalg. Imidlertid maa jo Sæsonudsalg højst finde Sted den Maaned to Gange om Aaret eller to Maaneder een Gang om Aaret; der er altsaa her en Begrænsning, som ikke gælder for andre Udsalg. Hvis der kunde findes passende Betegnelser, var det efter den gamle Lov muligt at holde saadanne andre Udsalg omtrent hele Aaret. Det ærede Medlem spurgte, om det var Tilgift, naar Kunden ved Indkøb faar leveret en Sparemærkebog til Mærker f. Eks. paa 10 Ø. og samtidig med Bogen faar nogle Sparemærker udliveret. Det kan være vanskeligt bestemt at sige, om det er Tilgift eller ikke; men det afhænger vel nok noget af, hvor meget Kunderne køber. Efter min Mening burde en saadan Fremgangsmaade absolut være forbudt; der er ingen Mening i, at noget